

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 89.805 van 26 september 2000
in de zaak A. 90.108/X-9421.**

In zake : Alfons WESTGEEST,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat J. BLANCKE,
 kantoor houdende te 3080 TERVUREN,
 Puttestraat 78

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkommende partij :

de gemeente HOEILAART.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Alfons
WESTGEEST op 8 maart 2000 heeft ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het
besluit van 22 december 1999 van de gemachtigde ambte-
naar waarbij aan de gemeente Hoeilaart de bouwvergunning
wordt verleend voor het bouwen van jeugdlokaleen op een
perceel gelegen te Hoeilaart, W. Degreefstraat, kadas-
traal bekend sectie B, nr. 522 f 4;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 september 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BLANCKE, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat E. BOYDENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente HOEILAART met een verzoekschrift van 31 maart 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de gemeente Hoeilaart op 14 december 1999 bij de gemachtigde ambtenaar een bouw-aanvraag heeft ingediend voor het oprichten van jeugd-lokalen op een perceel gelegen aan de W. Degreefstraat te Hoeilaart, kadastraal bekend sectie B, nr. 522 f 4; dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, welke zijn overgenomen in het bij koninklijk besluit van 23 november 1954 goedgekeurd algemeen plan van aanleg, zoals gewijzigd bij ministerieel besluit van 19 juli 1984, is gelegen, deels in "reservegebied voor woonwijken" en deels

in "parkgebied"; dat dit perceel volgens het bij ministerieel besluit van 6 mei 1999 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Halan Cauter" genaamd van de gemeente Hoeilaart is bestemd tot "zone voor jeugdlokalen en speelplein"; dat de gemachtigde ambtenaar bij het bestreden besluit van 22 december 1999 de gevraagde bouwvergunning heeft verleend; dat huidige verzoeker inmiddels bij afzonderlijke verzoekschriften van 8 november 1999 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging evenals een beroep tot nietigverklaring van voornoemd bijzonder plan van aanleg had ingesteld; dat bij arrest nr. 87.881 van 7 juni 2000 de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bijzonder plan van aanleg "Halan Cauter" van de gemeente Hoeilaart, werd bevolen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van artikel 19 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 11 februari 1987 houdende vaststelling van het reglement van orde van de streekcommissies van advies voor de ruimtelijke ordening in het Vlaamse gewest,

"doordat een bouwvergunning wordt verleend op grond van een B.P.A. dat werd vastgesteld na advies van een commissie van advies voor de provincie Vlaams-Brabant

waarvan niet ten minste de helft van de leden aanwezig was,
terwijl zo'n commissie slechts geldig kan beslissen zo de helft van haar leden aanwezig is.";

Overwegende dat bij arrest nr. 87.881 van 7 juni 2000 ten verzoeken van huidige verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bijzonder plan van aanleg "Halan Cauter" van de gemeente Hoeilaart, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 6 mei 1999, werd bevolen op grond van het ernstig bevonden middel afgeleid uit de schending van dezelfde bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 11 februari 1987 houdende vaststelling van het reglement van orde van de streekcommissies van advies voor de ruimtelijke ordening in het Vlaamse gewest; dat dit bijzonder plan van de aanleg de rechtsgrond vormt van de thans bestreden bouwvergunning; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker onder meer laat gelden wat volgt :

"Waar de verzoekende partij thans in een rustige, doodlopende straat woont, en de geldende planvoorschriften enkel de verwezenlijking van een als één geheel opgevatte woonwijk in het vooruitzicht stelden, zal zij door het bouwontwerp in de onmiddellijke omgeving van een jeugdcomplex wonen waar alleszins iedere rustdag een 200-tal jongeren op de hen eigen wijze zullen genieten van spel en ontspanning en tijdens vakanties groepen op verblijf of op kamp (nachtspel, kampvuur) zullen komen. Het hoeft geen betoog dat de rust en kalme die verzoekende partij thans geniet in ernstige mate zal worden verstoord. Die verstoring is duidelijk groter dan deze die van een nieuwe woonwijk, met normale ontsluiting moet worden gedomd.

De verkeerssituatie in de straat van de verzoekende partij zal hierdoor ook ernstig in nadelige zin wijzigen. De straat is dermate eng en onaangepast aan een toestroom van talrijke bezoekers - die, gelet op de activiteiten, dan nog allen op hetzelfde tijdstip zullen opduiken - dat er ernstige verkeershinder zal

ontstaan. De straat kan deze verkeerspieken niet aan, wat de toegankelijkheid van de eigen woning in het gedrang brengt. De verkeerssituatie wordt daardoor ook zéér onveilig. In de bochtige smalle W. Degreefstraat zullen de kinderen van de verzoekende partij ernstig gevaar lopen (evenals de leden van de jeugdverenigingen). Dit laatste gevaar op zich is reeds een nadeelrisico dat niet anders dan als ernstig en moeilijk te herstellen kan worden aangemerkt.

Tijdens het openbaar onderzoek heeft de verzoekende partij en talrijke andere inwoners van de straat gewezen op de verkeersonveiligheid. Die argumenten wuifde de gemeente weg door te stellen dat talrijke kinderen te voet of per fiets zouden komen, en diegenen die met de wagen worden gebracht kunnen worden gevraagd of verplicht op een bepaalde plaats uit te stappen. De werkelijkheid is evenwel dat in het B.P.A., noch in het bouwontwerp geen enkele voorziening is vastgesteld m.b.t. de aanleg van een parking, het gebruik van de straat, e.d. Er zijn fysisch géén mogelijkheden om een in- en uitstapgebied te creëren aan het begin of langsheen de straat. Het terrein ligt voorts buiten het centrum, op een afstand waar de meeste en zeker de jongere kinderen niet per fiets, laat staan te voet naar toe kunnen. Het is dan ook onredelijk te stellen dat de inplanting van de jeugdzone geen belangrijke toename van het verkeer zal teweegbrengen. En gelet op de specifieke situatie ter plaatse (lange, smalle en bochtige weg zonder parkeer- of uitwijkfaciliteiten) is die verkeerstoename ook een ernstig nadeel.

De jeugdlokalen hebben ook geen andere toegang dan de W. Degreefstraat. Wil de jeugd buiten haar terreinen een activiteit houden (bv. naar het 1 km verderop gelegen Zoniënwoud trekken), dan dient zij opnieuw van de W. Degreefstraat gebruik te maken, ook al ligt het uiteindelijk doel van de uitstap in de tegenovergestelde richting.

Ook dit nadeel inzake verkeer (met de bijkomende geluidsoverlast van dien) is een nadeel dat verder reikt dan ware een nieuwe woonwijk verwezenlijkt. Die nieuwe wijk zou, gelet op de ligging van het reservegebied t.o.v. de omliggende openbare wegen, stellig meerdere ontsluitingswegen hebben meegekregen.

Dat het nadeel tevens moeilijk te herstellen is hoeft geen betoog. Eenmaal de jeugdlokalen worden verwezenlijkt, zal het niet of uiterst moeilijk zijn om de toestand terug te draaien. De geluids- en verkeerhinder die de verzoekende partij en zijn gezin zullen lijden is daarbij niet herstelbaar. Het veiligheidsrisico evenmin en kan zelfs fataal blijken.

Samengevat kan worden gesteld dat het leefklimaat van de verzoekende partij op essentiële wijze zal worden gewijzigd, en die wijziging zich dan nog juist

zal voordoen op de tijdstippen dat zij en haar gezin van de eigen woning en tuin gebruikmaken en (horen te kunnen) genieten";

Overwegende dat verzoekers uiteenzetting voldoende concrete gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente HOEILAART in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 22 december 1999 van de gemachtigde ambtenaar waarbij aan de gemeente Hoeilaart de bouwvergunning wordt verleend voor het bouwen van jeugdlokalen op een perceel gelegen te Hoeilaart, W. Degreefstraat, kadastraal bekend sectie B, nr. 522 f 4.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftuizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig september tweeduizend, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	G. DE KEYSER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. BOVIN.